

סדר הקטורת ביום כיפור ומד ע"ב "בכל יום" – מה ע"א "כבודו של כהן גדול"

משנתנו מתארת את סדר עבודת הכוהן הגדול בליקחת גחלים במחתה של זהב, מהמערכה הנוספת במזבח החיצון (לכ"ע ביום כיפור הייתה מערכה נוספת לגחלים עבור הקטרת הקטורת בקה"ק, בנוסף לשאר המערכות), תוך כדי המשנה נוגעת בהבדלים בין הקטרת הקטורת של בוקר ובין הערביים במזבח הפנימי בכל שנה (ואף ביום כיפור), לבין הקטרת הקטורת של יום כיפור בארון בקודש הקודשים. הגמרא מפרשת את דברי המשנה:

העבודה	המשנה	פירוש הגמרא
חתיית גחלים	בכל יום (במשך השנה בעת הקטרת שחרית וערבית) היה חותה (גחלים מהמזבח החיצון, במחתה) בשל כסף ומערה בתוך של זהב (על המזבח הפנימי).	אינו חותה ומערה בשל זהב כמו ביום כיפור, כי התורה חסה על ממונם של ישראל, ואש המערכה שוחקת את המחתה ומחסרת אותה, לכן המחתה המשמשת לחיתוי גחלים הינה מכסף (שלא יתחסר מחתה של זהב).
	והיום (ביום כיפור) חותה בשל זהב ובה היה מכניס.	אינו חותה בשל כסף כמו בכל יום, כי חסים על הכוהן הגדול שעושה את עבודתו בצום בעודו חלש, לכן משתמש באותה מחתה לחיתוי ועירוי (לא הצריכו אותו להעביר את הגחלים בין המחתות כבכל יום).
איבוד גחלים בעת עירוי בין המחתות	בכל יום חותה בשל ארבעת קבין ומערה לתוך שלשת קבין (בעת שמעביר ממחתה למחתה גחלים נופלים)	משנה (תמיד לג ע"א): נתפזרו לו קב גחלים (בעת העירוי על הרצפה) - מכבדן לאמה (שם את הגחלים שנפלו בתוך תעלה של מים שהייתה בעזרה, שנמשכת והולכת עד הקידרון)
	והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס	(מכיוון שלא מתבצע עירוי בין המחתות, לא נאבדים גחלים)
בכל יום היתה כבודה, והיום קלה.	<u>רבי יוסי</u> אומר: בכל יום חותה בשל סאה (ששה קבין) ומערה בתוך שלשת קבין, והיום חותה בשלשת קבין ובה היה מכניס.	ברייתא: מאבד קב (כדעת רבנן, שחותה ארבעה קבין ומאבד קב אחד, ומכניס שלושה קבין). ברייתא: מאבד קביים (א. רב חסדא: כדעת רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה, שחותה ארבעה קבין, מאבד שני קבין, ומכניס שני קבין. ב. רב אשי: כדעת רבי יוסי, שסובר שחותה סאה מדברית (שהם חמש קבין ירושלמיים), מאבד שני קבין, ומכניס שלושה קבין).
	בכל יום היתה כבודה, והיום קלה.	מחתה רגילה דפנות הכלי הינם עבים (ולכן כבדים), וביום כיפור המחתה דקה.
בכל יום היתה ידה קצרה, והיום ארוכה.	בכל יום מקריב פרס (חצי מנה) בשחרית ופרס בין הערבים, והיום מוסיף מלא חפניו.	המחתה ביום כיפור ארוכה כדי שיהיה יותר קל לכהן הגדול לשאתה תחת זרועו (מפני חלישותו מהצום).
	בכל יום היתה דקה, והיום דקה מן הדקה (זו שהיה מכניס לפני ולפנים היה מחזיר ערב יום הכפורים למכתשת ושוחקה הדק).	בן הסגן : למחתה ביום כיפור היה פעמון כדי שישמע קולו בבואו אל הקודש (מהחובה להיכנס בקודש בעודו עושה רעש "וְהָיָה עַל אֹהֶן לְשֵׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בָּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי ה'" (שמות כח, לה), בשאר ימים מהלך הכוהן עם פעמונים בבגדיו, אבל ביום כיפור הכה"ג הולך בבגדי לבן).
בכל יום כהנים (העולים למזבח) עולין במזרחו של כבש (שלא יעלו באמצע הכבש וילכו לחינם (לא לצורך עבודה) לאורך המזבח) ויורדין במערבו (יורדים לצד שמאל של המזבח בשפת מערב)	בכל יום היתה דקה, והיום דקה מן הדקה (זו שהיה מכניס לפני ולפנים היה מחזיר ערב יום הכפורים למכתשת ושוחקה הדק).	ברייתא: בכל יום היה זהבה ירוק (צהוב) והיום אדום, והיינו "זֶהָב פְּרָוִים" (דה"ב ג, ו), שדומה (הזהב) לדם הפרים.
	בכל יום כהנים (העולים למזבח) עולין במזרחו של כבש (שלא יעלו באמצע הכבש וילכו לחינם (לא לצורך עבודה) לאורך המזבח) ויורדין במערבו (יורדים לצד שמאל של המזבח בשפת מערב)	ברייתא: דקה (בהקטרה ביום כיפור נאמר) "וְלָקַח מִלֵּא המַחְתָּה גִּחְלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי ה' וּמִלֵּא חֲפִנָיו קִטְרֵת סַמִּים דִּקְהָ וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְכֹת" (ויקרא טז, יב), מה תלמוד לומר (המילה "דקה" הינה מיותרת)? והלא כבר נאמר (בהקטרה בכל ימות השנה): "וְשִׁחֲקֵת מִמֶּנָּה הַדִּקָּה" (שמות לו, א) אלא להביא (ביום כיפור) דקה מן הדקה (שלאחר שהינה דקה, יש לשימה פעם נוספת בערב יום כיפור במכחשת ולכתוש).
עליית כוהנים בכבש	בכל יום כהן גדול עולה באמצע (לשם מתן דם של תמידין ומוספין ואילו ואיל העם, מקיף את כל הכבש לצורך ושלא לצורך) ויורד באמצע. <u>רבי יהודה</u> אומר: לעולם כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע.	מר : (הכוהנים עולים בצידו המזרחי של הכבש) כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין, (שהוא) למזרח (הכבש נמצא בדרום, וכיוון שפונה מיד לימין נמצא שהכוהן עולה במזרח הכבש).
	בכל יום כהן גדול עולה באמצע (לשם מתן דם של תמידין ומוספין ואילו ואיל העם, מקיף את כל הכבש לצורך ושלא לצורך) ויורד באמצע. <u>רבי יהודה</u> אומר: לעולם כהן גדול עולה באמצע ויורד באמצע.	הכוהן הגדול אינו הולך בצדי הכבש כשאר הכוהנים בימות השנה, אלא באמצע של המזבח, להראות חשיבותו שהינו כבן בית שהולך באמצע הכבש, ומקיף את המזבח.
קידוש ידיים ורגלים	בכל יום כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן הכיור, והיום מן הקיתון של זהב. <u>רבי יהודה</u> אומר: לעולם כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מן הקיתון של זהב.	הכוהן הגדול מקדש ידיו ורגליו מקיתון של זהב, ולא מהכיור כשאר הימים (או כשאר הכוהנים לרבי יהודה), מפני כבודו של הכוהן גדול.

